

D. *Rômniceanu*, crede că procedând ca d. Guran am cauza nemulțumiri între membrii și în loc de bine am face rău. Noi nu putem să spunem unui membru că rău se pune expert în cutare afacere. Afară d'aceasta în principiu Societatea nu ia nici măcar răspunderea de publicațiunile din Buletinul seu, dar de experți.

D. *Guran*, spune că d-sa n'a vrut să zică că ia răspunderea, ei să facă uă nouă clasare mai justă ca să dăm un rezultat bun adică pe cei ce spun că au cunoștințe generale să i lăsăm ca generalități, dar să avem și specialități pe cei ce singuri declar că sunt speciali.

D-sa, crede că dacă din nou vom atrage atenția membrilor, d-lor vor scrie specialitățile, de le vom arăta uă clasare nouă fără a asuma răspunderea cunoștințelor.

D. *Președinte*, întreabă ce facem cu cei ce n'au răspuns, căci Regulamentul este precis și prevede să se trimeată lista tutur membrilor.

D. *Guran*, zice: că Regulamentul se poate modifica, totuși noi vom scrie membrilor că în listă vom trece pe cei ce ne vor răspunde. Declarând Tribunalului că membrii doresc a fi consultați în specialitățile fixate în listă.

D. *Grămătescu*, zice: d. Guran vîd că vrea să înlesnească Tribunalul dându-i un expert bun și D-sa zice că Societatea tot acea răspundere și ia asupra-și, ori dând uă listă specială ori generică; prin urmare este suficient să se trimeată lista așa cum este fără specialități, astfel noi nu mai avem răspundere fără ca să atingem susceptibilitatea membrilor.

D. *Președinte*, spune că lista membrilor se putea trimite deja mai de mult, conform regulamentului, fără specialități.

D. *Schlawe*, arată că atunci trebuie să fie uă neînțelegere, căci dacă Președintele după regulament, putea să trimeată lista mai înainte de ce a mai întreat și a scris la membrii și chiar de ar fi făcut așa, răspunderea ar fi fost aceeași, dar lista cea mai bună ar fi cea mai detaliată.

D. *Președinte* arată că nu s'a făcut mai înainte; de oare-ce în primele ședințe ale anului trecut s'au cerut a se proceda pe clasificări de specialități.

D. *Guran* cu Regulamentul în mână arată că mai întâiu trebuia a alege tribunalu de arbitri și nu s'a făcut și acum se face cas de Regulament pentru formarea listei de experți. Dificultatea cea mare a fost din cauză că listele așa cum le avem nu ne da destule elemente utile. D-sa zice că dacă credem că este util de a trimite listele numai cu titlurile, n'avem de cât să hotărâm; dacă însă mai așteptăm, atunci să se numească uă comisiune care să completeze tabloul în mod util.

D. *Președinte* zice că cauza de nu s'a aplicat regulamentul, este că d. Guran a declarat că tabloul de experți era gata și d'aceea s'a și pus la ordinea zilei.

D. *Papadopol Y.* propune ca să se trimeată lista membrilor cu titlurile lor, fără a specifica specialitățile, căci nu o să răspundă toți, se va întârzia și nu putem fi răspunzători de ceea-ce ar scrie fie-care membru.

D. *Balaban* propune soluția media de a întocmi lista după răspunsurile pe cari le avem.

D. *Președinte* mai deslușește propunerea d-lui Guran;

D. *Papadopol* depune uă propunere în scris.

Se pune la vot propunerea d-lui Guran și cade.

Se pune la vot următoarea propunere a d-lui Papadopol Yacob și si se primesce :

Propunere

Propun ca, în baza art. 35 din Regulamentul Societății, să se trimeată Tribunalului lista de toți membrii Societății cu indicațiunile relative la titlurile membrilor, pozițiunea actuală și adresa lor.

(ss) **Y. Papadopol.**

Ora fiind înaintată ședința se ridică.

ADUNARILE GENERALE ALE SOCIETĂȚII DIN 24 ȘI 25 IANUARIE 1893.

În cinci ședințe ale acestor adunări societatea a luat cunoștință de proiectul de organizare al D-lui Ministru de lucrări publice și a ales uă comisiune compusă din D-nii Cantacuzino I. G., Guran C. și Sturdza C., pentru a redacta desideratele societății în privința organizării corpului tehnic, spre a fi prezentate D-lui Ministru. Publicăm aci adresa către d-nu Ministru precum și desideratele Societății așa cum i s'au prezentat.

Procesele verbale detaliate ale discuțiilor în ședințe, trebuind a fi citite în comitet se vor publica în numărul viitor al Buletinului.

Adresa prezentată D-lui Ministru al lucrărilor publice, uă dată cu desideratele în privința organizării corpului tehnic:

Domnule Ministru,

Conformându-mă plăcutelor însărcinări ce mi s'a dat de societatea noastră, căreia Domnia-voastră în atâtea rînduri,

și mai ales acum în urmă, i ați arătat atîta bună-voință, am onoare a vă supune respectuos aci alăturat rezultatul desbaterilor urmate în sinul său, asupra cestiunei organizării corpului tehnic.

Plin de încredere în buna-voința D-voastră, și neuitînd că societatea are onoare de a vă număra printre Președinți săi de onoare, membrii societății noastre remit dorințele lor în mâinele Domniei-voastre siguri că le veți da cea mai bună urmărire.

Bine-voiți, vă rog, Domnule Ministru, a primi expresiunea celei mai înalte considerațiuni.

Președinte

A. S. Gafencu

Secretar

G. Caracostea

DESIDERATELE SOCIETATI

ASUPRA

PROIECTULUI DE ORGANISATIE A CORPULUI TECNIC

Presintate Domnului Ministru al lucrărilor publice

PROPUNERILE VOTATE DE SOCIETATE

Rămâne neschimbat

Articolul al 2-lea prevădând proiectarea, conducerea și întreținerea lucrărilor publice, lasă de o parte exploatarea care prin natura lor trebuiesc făcute tot de către ingineri, ca Căile Ferate, Docurile și c. l. a.

Inginerii întrebuințați la aceste exploatare fiind și densii în drept a face parte din corpul tehnic, societatea a exprimat dorința ca și aceste exploatare să fie prevădute în acest articol pentru care a redijat alin. d.

Rămâne neschimbat.

d) Cu exploatarea Căilor ferate, Docurilor, Minelor și ori căror alte stabilimente dependente de stat, județ și comună, pentru care știința inginerului este necesară.

PROIECT DE LEGE

PENTRU

Organizarea corpului tehnic al Ministerului Lucrărilor publice

Presintat corpurilor legiuitoare de D-nu Ministru al lucrărilor publice.

TITLUL I

Atribuțiunile corpului tehnic

Art. 1— Corpul tehnic al ministerului lucrărilor publice se compune din:

- Corpul de ingineri, și
- Corpul de conductori.

Art. 2— Corpul tehnic este însărcinat, sub autoritatea ministerului lucrărilor publice:

a) Cu studierea și redactarea proiectelor, cu direcțiunea și supravegherea tuturor lucrărilor publice ce se execută de stat județe și comune, exceptându-se lucrările de geniul militar, de inginerii forestieri și de inginerii hotarnici.

b) Cu supravegherea și întreținerea tuturor lucrărilor publice existente, aparținând statului, județelor sau comunelor, exceptându-se lucrările militare, lucrările forestiere și acelea ale hotarniciei.

c) Cu examinarea proiectelor și supravegherea lucrărilor publice ce se execută pe cale de concesiune.

TITLUL II

Despre grade și înaintări

La art. 3 suprimându-se actuala denumire de inspector general clasa II, înlocuită prin inspector divizionar ; actualii inspectori generali clasa II, s'ar vedea retrogradați ca titlu.

Spre înlăturarea acestei dificultăți societatea este de părere a se suprima gradul de inspector divizionar menținându-se două clase de inspectori generali.

Cele două clase prevădute pentru inginerii stagiați care corespund la titlul actual se cred ne-utile. Gradul de inginer stagiar este un grad transitoriu, rezervat după opinia societății, inginerilor care nu au obținut de cât certificatul școlii de Poduri și Șosele în loc de diplomă; nu poate deci să fie împărțit în două clase.

Art. 3.-- Gradele corpului de ingineri pentru fie-care cadru se fixează ast-fel:

- Inspector general
- Inginer șef
- Inginer ordinar
- Inginer stagiar

Gradurile de inspector general și inginer șef se împart în două clase, iar cel de inginer ordinar în trei clase.

Art. 3.— Gradele corpului de ingineri pentru fie-care cadru se fixează ast-fel:

- Inspector general
- Inspector divizionar
- Inginer șef
- Inginer ordinar
- Inginer stagiar

Gradul de inginer șef se împarte în două clase, acela de inginer ordinar în trei clase, acela de inginer stagiar în două clase.

La art. 4 noua redacțiune propusă este justificată prin schimbarea cerută la articolul următor.

Art. 4— Nimeni nu poate fi admis în corpul de ingineri de cât ca inginer ordinar clasa III sau ca inginer stagiar.

Art. 4 — Nimeni nu poate fi admis în corpul de ingineri de cât ca inginer stagiar.

Considerându-se ca primul grad acela de inginer ordinar clasa III iar acela de inginer stagiar ca un grad transitoriu; pe de altă parte spre a se ridica pe cât posibil nivelul studiilor în școala de poduri și șosele, acordându-se o diferență simțită între diplomă și certificat, societatea este de părere a se numi diplomații în gradul de inginer ordinar clasa III; iar cei cu certificate numai ca ingineri stagiar.

Art. 5. -- Diplomele de ingineri eliberate de școala națională de poduri și șosele dau dreptul la gradul de inginer ordinar clasa III.

Certificatele de capacitate eliberate de aceeași școala dau dreptul la gradul de inginer stagiar.

La art. 6 alin. 1 Societatea crede de cuviință ca după cuvîntul „asemănate, să se adauge „ca grad de cultură, ast-fel că ori care ar fi specialitatea școalei străine, diplomele sale să poată fi priimate sub condițiune ca nivelul studiilor să fie la aceeași înălțime ca acelea ale școalei naționale.

Avisul juriului de profesori într'o cestiune atât de delicată ca aprecierea gradul de cultură a unei școli străine, trebuie să fie urmat în ori ce caz spre a feri administrațiunea de ori ce eroare sau dificultate; societatea pentru aceste motive exprimă dorința a se adăuga după „avisul“ cuvîntul „conform“.

La alin. 3 se prevede ca juriul să aibă în vedere stabilirea echivalenței titlurilor unei școale străine o dată pentru tot-d'a-una; avînd în vedere că valoarea unor diplome sau certificate străine sunt basate pe notele ce sunt consemnate în document, ast-fel că fie-care document urmează să fie examinat în parte, societatea este de părere că juriul trebuie să examineze titlul fie-cărui candidat; ca consecință se propune suprimarea aliniatului 4.

Observăm pe de altă parte că modificările precedente nu sunt de cât menținerea articolelor dispozițiunii stabilite prin decretul regal No. 3124 din 1890.

La alin. 5 Societatea crede că prin redacțiunea lui s'ar elimina toți tinerii făcînd studiile lor în străinătate în condițiuni chiar superioare, și crede că este preferabil a nu se da preferință școalei naționale de cât în „condițiuni egale“.

Art. 6. — Diplomele și certificatele de capacitate eliberate de școalele din străinătate, asemănate ca grad de cultură școalei naționale de poduri și șosele, nu pot da dreptul la gradul verineia din clasele de la art. 5 de cât după avisul conform al unui juriu de profesori ai școalei naționale de poduri și șosele.

Rămâne neschimbat.

Juriul luînd în cercetare programele școalelor de la care emană titlurile (diplome, certificate, brevete, etc.) candidatului, va stabili pentru fie-care candidat în parte gradul la care 'i-ar da drept titlurile ce posedă.

Se suprimă.

Inginerii eșiți din școala națională de poduri și șosele vor fi preferați, în condițiuni egale, pentru chemarea în funcțiuni la caz de vacanță.

Stagiul minim pentru a trece de la uă clasă la alta superioară fiind de 3 ani, societatea crede că acest minimum este prea mare și, în interesul corpului de ingineri, trebuie să fie micșorat la 2 ani, spre a permite administrației în cas de necesitate re-înnoirea cadrelor. Înaintările ne făcîndu-se conform dispozițiunilor următoare de cât după vacanțele ivite în cadre, stagiurile minime nu vor putea fi atinse și uă înaintare prea repede va fi uă rară excepțiune.

Stagiul minimum de 3 ani nu trebuie menținut de cât pentru trecerea de la gradul de Inginer-șef la acela de Inspector general clasa II.

Art. 7.— Inginerii ordinar clasa III, se recrutează printre inginerii stagiar, avînd cel puțin 2 ani, de serviciu în această calitate.

Nimeni nu poate trece de la uă clasă la cea imediat superioară, până la inclusiv inginer șef clasa I, dacă nu are un stagiu de cel puțin 2 ani în clasa din care face parte.

Rămâne neschimbat.

Gradul de Inspector general clasa II, nu poate fi acordat de cât inginerilor șefi, clasa I, avînd cel puțin trei ani, în această clasă.

Gradul de inspector general clasa I, nu poate fi conferit de cât inspectorilor generali clasa II, avînd cel puțin 4 ani în această calitate.

Art. 5. — Diplomele de ingineri eliberate de școala națională de poduri și șosele dau dreptul la gradul de inginer stagiar clasa I.

Certificatele de capacitate eliberate de aceeași școala dau dreptul la gradul de inginer stagiar clasa II.

Art. 6. — Diplomele și certificatele de capacitate, eliberate de școalele din străinătate, asemănate școalei naționale de poduri și șosele, nu pot da dreptul la gradul verineia din clasele de la art. 5 de cât după avisul unui juriu de profesori ai școalei naționale de poduri și șosele.

Acest juriu se compune din directoarele școalei, ca președinte și din șase profesori aleși pe un an, la începutul anului școlar de către corpul profesoral al școalei.

Juriul luînd în cercetare programele școalelor de la care emană titlurile (diplome, certificate, brevete, etc.) candidatului, va stabili pentru fie-care școală în parte dacă există sau nu echivalență între aceste titluri și acele eliberate de școala națională de poduri și șosele și din care va resulta clasa gradului de inginer la care ar da drept titlurile emantate de la diferite școale.

Această echivalență o dată stabilită ea va servi ministrului de normă pentru admiterea candidaților posedînd aceleași titluri.

Inginerii eșiți din școala națională de poduri și șosele vor fi tot-d'auna preferați pentru chemarea în funcțiuni la caz de vacanță.

Art. 7.— Inginerii ordinar clasa III, se recrutează printre inginerii stagiar clasa I, avînd cel puțin 3 ani, de serviciu în această calitate.

Nimeni nu poate trece de la uă clasă la cea imediat superioară, dacă nu are un stagiu de cel puțin trei ani în clasa din care face parte.

Nimeni nu poate trece dintr'un grad în altul imediat superior, de cât dacă a trecut prin toate clasele din gradul imediat inferior.

Gradul de inspector divisionar, nu poate fi acordat de cât inginerilor șefi, clasa I, avînd cel puțin trei ani în această clasă.

Gradul de inspector general nu poate fi conferit de cât inspectorilor divizionari, avînd cel puțin 4 ani în această calitate.

Inaintările de la uă clasă la clasa superioară având tot atâta importanță ca și trecerea de la un grad la altul și uă dată numirea făcută, constituind un drept pentru inginer, societatea este de părere ca toate numirile să se facă prin decret regal.

Art. 8.— Numirile și inaintările se fac prin decret regal după propunerea ministerului de lucrări publice.
Să se suprima.

Societatea luând act cu vie mulțumire că inaintările inginerilor sunt basate pe listele întocmite de chiar superiori corpului au exprimat dorința ca aceiași basă să serve și la numirea inspectorilor generali clasa II. Ear pentru inspectorii generali clasa I este de dorit să se prevadă în lege modul lor de inaintare, cum va crede mai nemerit Domnul Ministru.

Art. 9.— Aceste inaintări începând de la gradul de inginer *Stagiar* și până la gradul de inginer-șef clasa I, se fac în baza unei liste prezentată de consiliul compus din toți inspectorii generali și directori de lucrări.

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat.

Inspectorii generali clasa II se vor numi de ministru după o listă de trei nume de ingineri-șefi clasa I având stagiul cerut propuși de consiliul inspectorilor generali.

La art. 10 Societatea crede că este loc ca modul și condițiunile propunerilor de inaintare să se determine chiar prin regulamentul de aplicare al legii iar nu prin decisiune ministerială spe a stabili uă normă fixă.

Art. 10.— Modul și condițiunile propunerilor de inaintare precum și înscrierea pe tablou se vor determina prin *regulamentul de aplicare al legii*.

La art. 11 Societatea își exprimă dorința ca inspectorii generali să se numească numai la alegere.

Art. 11.

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat

Inspectorii generali se numesc numai la alegere.

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat

Relativ la art. 15 prin punerea în disponibilitate din cauză de lipsă de funcțiune ori-ce statornicie în pozițiunea inginerului este anihilată. Pentru acest motiv societatea este de părere ca punerea în disponibilitate să nu aibă loc de cât pentru cauze de boală sau de infirmități temporale.

Numărul de ingineri aflați în țară făcând parte din corpul tehnic sau susceptibili de a intra în acest corp este încă insuficient pentru toate serviciile care vor trebui satisfăcute după presenta lege, ast-tel că pe un timp îndelungat încă lipsa de funcțiune nu va avea loc.

Dacă statul va avea în viitor de executat lucrări pentru care ar avea nevoie de ingineri numai pe un timp mărginit, va putea atuncea angaja un personal auxiliar ne făcând parte din corpul tehnic și a căreia licențiere se va face odată cu încetarea lucrărilor.

Art. 15.

Rămâne neschimbat

Disponibilitatea coprinde pe ingineri puși în neactivitate din

Art. 8.— Numirea în grade se face prin decret regal, după propunerea ministerului de lucrări publice.

Inaintarea de la o clasă la alta se face prin decisiune ministerială.

Art. 9.— Aceste inaintări începând de la gradul de inginer *ordinar clasa III* și până la gradul de inginer-șef clasa I, se fac în baza unei liste prezentate de consiliul compus din toți inspectorii generali, *inspectorii divizionari* și directorii generali.

Acest consiliu se întrunește sub președenția ministrului de lucrări publice, sau în lipsa acestuia, sub președinția inspectorului general cel mai vechiu, în primele 15 zile a-le lunii Ianuarie și ea în discuțiune propunerile de inaintare ce îi vor fi fost trimise de directorii generali de serviciu.

Lista de candidați propuși la inaintare va prezenta un număr îndoit de numărul vacanțelor în fie-care clasă.

Art. 10.— Modul și condițiunile propunerilor de inaintare precum și înscrierea pe tablou se vor determina prin *decisiune ministerială*

Art. 11.— Inaintările se fac după vechime și alegere.

Proporțiunea acestor inaintări va fi de doui la alegere pentru unul la vechime.

Art. 12.— Gradele și clasele nu se pot conferi de cât în cas de vacanță în cadre.

TITLU III

Diverse pozițiuni ale inginerilor din corpul tehnic.

Concedii.—Eșirea din cadre

Art. 13.— Pozițiunile inginerilor din corpul tehnic sunt:

Activitatea,
Disponibilitatea,
Concediul nelimitat,
Suspendarea.

Art. 14.— Activitatea coprinde toți inginerii din cadrul ordinar și din cadrul detașat.

Inginerii în activitate au dreptul la leafa gradului și la indemnitațiile fixate pentru funcțiunile ce ocupă.

Art. 15.— Disponibilitatea se pronunță din oficiu de către ministrul lucrărilor publice.

Disponibilitatea coprinde pe ingineri puși în neactivitate din

causă de boală sau de infirmități temporale care 'i-ar depărta de la lucru pe un timp mai mare de șase luni, în cas de vacanță ei vor fi chemați de preferință.

Inginerul pus în disponibilitate va avea drept la leafa întreagă pe timp de un an, în caz de infirmități incurabile i se vor regula drepturile la pensiuine cu dispensă de etate.

Rămâne neschimbat

In art. 16.— S'a înlocuit cuvintele „corpul de poduri și șosele“ prin „corpul tehnic“ fiind că redactarea primă ar exclude de la concediu nelimitat pe inginerii având alte specialități de cât acea de poduri și șosele.

Art. 16.

Rămâne neschimbat

Concediul nu poate fi acordat de cât dacă inginerul va justifica că a servit cel puțin cinci ani în *corpul tehnic* de la data promovării sale la gradul de inginer ordinar clasa III.

Concediul nelimitat nu se acordă inspectorilor *clasa II* și inspectorilor *clasa I* de cât numai în cazuri excepționale lăsate la aprecierea ministrului.

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat

Rămâne neschimbat.

Cu privire la art. 18 având în vedere că concediul nelimitat nu se impune inginerului, ci că din contră acest concediu se cere de către inginerul care voește a părăsi serviciul pentru un timp mărginit și că prin urmare aceasta de sigur nu se va face de cât de uă persoană care va dobândi un folos prin eșirea sa din activitate, societatea crede că ar fi bine să nu se poată promova nici un inginer fiind în pozițiunea de concediu nelimitat crezând că i se face un avantajiu destul de mare prin faptul că i se menține dreptul la pensiuine dacă va fi achitat regulat reținerile impuse de legea pensiunelor în vigoare.

Art. 18.— Un inginer în concediu nelimitat nu poate fi promovat.

Relativ la art. 19 credem că este necesar să se prevadă o gradațiune în pedepsele disciplinare care se pot aplica unui inginer înainte de a ajunge la suspendare, care este deja o măsură gravă, atrăgând după sine suprimarea completă a salariului sau reducerea lui într'un mod important.

Este necesar ca șefi de serviciu să aibă o armă pentru a reprima abaterile de un caracter de mai mică gravitate;

Pentru aceste motive societatea a propus redacțiunea următoare ;

Art. 19.— Greșelele contra sub-ordinațiuni sau neexactitudinea în serviciu, vor fi reprimandate după importanța lor prin :

Admonestațiuni.

Censura cu reținerea unei părți a tratamentelor.

Suspendarea.

Suspendarea se va pronunța, după ascultarea inculpatului, de ministru, conform avisului consiliului tehnic.

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat.

Am schimbat redacțiunea art. 21 pentru a specifica lămurit că încetarea achitărei reținerilor impuse prin legea pensiunelor nu implică pierderea dreptului la pensiuine pentru inginerii în concediu nelimitat sau suspendați, de cât pe timpul în care ei nu va fi achitat reținerile.

causă de lipsă de funcțiune sau din cauză de boală, sau de infirmități temporale, care 'i-ar depărta de la lucru pe un timp mai mare de trei luni.

Inginerul în disponibilitate are dreptul la jumătate leafa gradului său, fără nici un fel de adause sau indemnisațiuni, pe timp de șase luni, în cas de vacanță în corp, el va fi chemat de preferință.

Inginerul în disponibilitate conservă drepturile sale la pensiuine

Art. 16.— Concediu nelimitat se acordă de Ministerul lucrărilor publice, în baza unei cereri, inginerilor care voesc a părăsi pentru un timp mărginit serviciul statului, spre a lua serviciu în o administrație particulară, sau spre a intra în serviciul unui stat străin, sau pentru ori-ce alt motiv, bine lămurit în cererea de concediu

Concediul nu poate fi acordat de cât dacă inginerul va justifica că a servit cel puțin cinci ani în *corpul de poduri și șosele* de la data promovării sale la gradul de inginer ordinar clasa III.

Concediu nelimitat nu se acordă inspectorilor *divizionari* sau *generalii* de cât numai în cazuri excepționale lăsate la aprecierea ministrului.

Art. 17.— Inginerul în concediu nelimitat nu primește nici o leafă.

Timpul petrecut în această pozițiune este socotit la lichidarea pensiuinei dar numai pentru o durată de 2 ani.

În acest timp el își păstrează dreptul la înaintare, însă stagiul minim pentru înaintare va fi îndoit de cel prescriș pentru inginerii în activitate, dacă inginerul va dovedi însă că în acest timp el a exercitat profesiunea sa.

După patru ani inginerul în concediu nelimitat este menținut în cadre însă timpul petrecut în afară de serviciul Statului nu 'i mai este socotit pentru înaintare.

Art. 18. Un inginer în concediu nelimitat nu poate fi promovat la gradul de inspector.

Art. 19.— Suspendarea se ea ca măsură disciplinară și se pronunță de ministrul lucrărilor publice, luând și avisul Consiliului general de lucrări publice.

Durata maximă a suspendării nu poate trece peste trei luni.

Art. 20 — Suspendarea poate fi fără leafă sau cu leafă maximă de $\frac{1}{2}$ din leafa gradului, fără adaus sau indemnități.

Drepturile la înaintare sunt suspendate, acele la pensiuine se mențin.

Art. 21.— Dreptul la pensiuine recunoscut inginerului în concediu nelimitat sau suspendat, nu se menține pe timpul în care el nu va fi achitat regulat reținerile conform cu legea pensiunelor în vigoare.

Rămâne neschimbat

Societatea crede că este necesar ca șefii de serviciu și chiar șefii imediați să aibă dreptul de a aproba cererile de concediu de mișcare durată, care fiind provocate de necesități imediate, au nevoie de o grabnică rezolvire. Este de dorit ca un regulament special să desemneze persoanele care au dreptul de a acorda aceste concedii și quantumul lor.

Art. 22.— Concediile temporale în decursul unui an nu pot trece peste trei luni, afară de cazuri de boală.

Fiecare inginer are drept la una lună concediu pe an.

Regulamentul de aplicare al legii va prevedea modalitatea acordării concediilor.

Absența de la post după expirarea concediului poate fi motivată prin cazuri de forță majoră, prin urmare scusabile, este de dorit dar ca ministrul să nu fie legat prin textul formal al legii ca să poată admite motivele invocate dacă le va crede întemeiate.

Art. 23.— Inginerii care trec în mod nemotivat, limita concediului acordat, sau care nu se prezintă la postul lor la data defaptă, perd leafa pe tot timpul absenței de la post și aceasta fără prejudiciul pedepselor disciplinare care li s'ar putea aplica.

Dacă absența nemotivată întrece 3 luni, inginerul poate fi considerat demisionat.

Rămâne neschimbat.

Revocarea fiind o măsură care nimicește viitorul întreg al inginerului și îl pune aproape în imposibilitate de a și agonisi traiul, de oare-ce toate serviciile tehnice din țară vor fi conform prezentei legi, pendinte de ministerul lucrărilor publice, credem că este drept ca aplicarea ei să nu se facă decât luându-se toate garanțiile unei drepte și luminate judecăți. Pentru aceste motive suntem de părere ca ea să se pronunțe de ministru, conform avisului unei comisiuni de 5 inspectori generali trași la sorț și după ascultarea inculpatului.

Art. 25.— Revocarea se va pronunța pentru greșelile foarte grele care ar fi compromis fie serviciul, fie fondurile publice sau onoarea corpului și pentru greșelile grave recidivate contra subordinațiunii și exactității serviciului.

Revocarea se va pronunța prin decret regal în baza propunerii Ministerului lucrărilor publice, conform avisului unei comisiuni compuse din 5 inspectori generali trași la sorț, inculpatul va fi tot-d'auna ascultat în apărarea sa

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat.

Demisiunea fiind provocată de multe ori din cauze și împrejurări independente de voința inginerului, credem că ar fi drept ca inginerul demisionat să poată fi reprimat în corp cu gradul ce l'a avut. Pe lângă aceasta din cauza lipsei actuale de ingineri, societatea crede că reprimirea în serviciu a unui inginer demisionat nu poate fi de cât folositoare serviciului.

Rămâne neschimbat.

Inginerul demisionat poate fi reprimat în corp cu gradul ce l'a avut.

Rămâne neschimbat

Această dispozițiune nu se aplică însă la inginerii în disponibilitate pentru un timp mai lung de un an și pentru inginerii în concediu nelimitat.

Art. 21.— Dreptul la pensiuine recunoscut inginerului în concediu nelimitat sau suspendat, nu se menține de cât dacă el va achita regulat reținerile impuse de legea pensiunelor în vigoare

Această reținere ar fi calculată pe baza onorariului întreg al gradului inginerului.

Art. 22.— Concediile temporale nu pot trece peste 2 luni.

Ele se acordă de ministru pentru inspectorii și directorii generali și de ministru după avisul directorilor generali de serviciu pentru tot cel-alt personal din corpul tehnic.

Art. 23.— Inginerii care trece peste limita concediului acordat sau care nu se prezintă la postul lor la data defaptă perd leafa pe tot timpul absenței de la post și aceasta fără prejudiciul pedepselor disciplinare care li s'ar putea aplica.

Dacă absența întrece 3 luni, inginerul poate fi considerat demisionat.

Art. 24.— Eșirea din cadre are loc:

- 1) Prin revocare.
- 2) Prin demisiune.
- 3) Prin trecerea la pensiuine.

Art. 25.— Revocarea unui inginer se pronunță prin decret regal, în baza propunerii ministerului lucrărilor publice, care va lua și avisul unei comisiuni compusă din cinci inspectori generali numiți de ministru.

Decretul regal de revocare se publică în «Monitorul Oficial» însoțit de referatul ministerului.

Inginerul revocat nu va mai putea fi numit în corpul tehnic.

Art. 26.— Inginerul demisionat nu poate părăsi postul său de cât numai după notificarea acceptării de către rege a acestei demisiuni.

Art. 27.— Inginerii din corpul tehnic nu pot deveni nici întreprinzători, nici concesionari de lucrări publice sub pedeapsă pentru dârșii de a fi considerați ca demisionați.

Această dispozițiune nu se aplică însă la inginerii în disponibilitate pentru un timp mai lung de 6 luni.

Art. 28 — Se pot trece din oficiu la pensiuine:
Inginerii ordinari la vârsta de 55 ani.
Inginerii-șefi la vârsta de 60 ani.
Inspectorii *generali* *clasa I și clasa II* la vârsta de 65 ani.

Rămâne neschimbat

Art. 28. — Se pot trece din oficiu la pensiuine:
Inginerii ordinari la vârsta de 55 ani.
Inginerii-șefi la vârsta de 60 ani
Inspectorii *divisionari* și *generali* la vârsta de 65 ani.

Art. 29. — Admiterea sau trecerea din oficiu la pensiuine se face prin decret regal după propunerea ministerului.

TITLUL IV

Onorarii, chirii și indemnisațiuni

Societatea crede că înaltele grade ale corpului tehnic, care se dobândesc după un timp atât de îndelungat și cu atâtea probe de știință și capacitate, trebuiesc să fie remunerate ca pozițiunile similare ale celorlalte administrațiuni. De aceea societatea este de părere ca apunamentele inspectorilor să fie urcate.

Având în vedere că deosebirea între apunamentele de inginer ordinar clasa I și inginer-șef clasa II, nu ține cont de însemnata diferență în atribuțiunile lor. Societatea este de părere ca să se mărească apunamentele inginerului-șef clasa II-a.

Art. 30. — Onorariile inginerilor statului se fixează precum urmează:

Inspector general clasa I	18,000 lei
Inspector general clasa II	14,400 «
Inginer-șef clasa I	12,000 «
« « « II	10,800 «
Inginer ordinar clasa I	8,400 «
« « « II	7,200 «
« « « III	6,000 «
Inginer stagiar	4,800 «

Unificându-se tratamentele pentru toți inginerii Statului, Societatea crede că este drept să se unifice și alocațiunile de chirie. De aceea aliniatul ultim s'a schimbat cum se vede mai jos.

Rămâne neschimbat

Inginerii ori din ce serviciu ar face parte, vor fi tratați în condițiuni egale ca alocațiuni, chirii și ori-ce alte indemnisațiuni de cheltueli.

Rămâne neschimbat

Societatea crede că articolul 33 ar trebui suprimat, căci aceste deplasări pricinuesc cheltueli însemnate, afară de proporțiune cu mijloacele de care dispune funcționarul.

Se suprimă

Art. 33.

Rămâne neschimbat

Art. 34.

Rămâne neschimbat

Art. 35.

Rămâne neschimbat

Art. 30. — Onorariile inginerilor statului se fixează precum urmează:

Inspector general	15,000 lei
Inspector divisionar	13,200 «
Inginer-șef clasa I	12,000 «
Inginer-șef clasa II	9,600 «
Inginer ordinar clasa I	8,400 «
Inginer ordinar clasa II	7,200 «
Inginer ordinar clasa III	6,000 «
Inginer stagiar clasa I	4,800 «
Inginer stagiar clasa II	3,600 «

Art 31. — Afară de onorările fixe a rătate la art. 30, inginerii statului primesc, cu titlu de despăgubire, o sumă anuală care se va stabili prin regulamentul pentru aplicarea prezentei legi și destinată a acoperi cheltuelile și locațiunile de biuro, cheltuelile de inspecțiune și alte cheltueli provenind din îndeplinirea serviciului.

Aceste alocațiuni nu coprink despăgubirile de chirii, care sunt alocate prin legea specială a căilor ferate în exploatare.

Art. 32. — Tot prin regulamentul de aplicațiune se vor fixa despăgubirile, la care vor avea dreptul inginerii trimiși în inspecțiuni extraordinare sau transferați de la reședințele lor.

Art. 33. — Nu se va acorda indemnisațiuni de mutare inginerilor transferați din cauză de înaintare și pe cale disciplinară.

TITLUL V.

Cadrele corpului tehnic

Art. 34. Cadrele corpului de ingineri ai statului se impart în:

1. Cadrul serviciului ordinar,
2. Cadrul serviciilor detașate,
3. Cadrul de neactivitate.

Art 35. Face parte din cadrul serviciului ordinar tot personalul tehnic din serviciile dependente direct de ministerul de lucrări publice.

Art. 36. Face parte din cadrul serviciilor detașate, personalul tehnic detașat de ministerul de lucrări publice pentru a conduce serviciuri de pe lângă alte autorități, dependente de ministerul de lucrări publice.

Inginerii în concediu nelimitat acordat conform dispozițiilor prezentei legi, fac parte asemenea din cadrul serviciilor detașate.

Prin articolul 37 situațiunea inginerilor din corpul tehnic se lasă cu totul la fluctuațiunile budgetare. Cea dintâi condiție pentru dezvoltarea unui corp fiind stabilitatea, societatea este de părere ca odată efectivul cadrelor fixat, nu ar mai trebui să fie modificat de cât prin o lege și respectându-se drepturile câștigate.

Art. 36. Efectivul cadrelor serviciilor ordinar și detașat, nu se poate modifica de cât prin lege și cu respectarea drepturilor câștigate.

Rămâne neschimbat

Societatea crede că este preferabil a se lua ca normă efectivul total al inginerilor din corp pentru stabilirea efectivului din fie-care grad și clasă. In cea ce se atinge de raporturile dintre diferite clase și grade, societatea crede că coeficienții propuși de dânsa, corespund îndestul necesităților serviciului.

Art. 37. Efectivul cadrului serviciului ordinar se fixează astfel: Numărul inspectorilor generali nu poate întrece a zecea parte din numărul total al inginerilor din întregul corp; iar numărul inginerilor șefi a cincea parte a aceluiași număr.

Numărul inginerilor șefi și ordinari de clasa I nu poate întrece a 3-a parte din numărul inginerilor de același grad; iar numărul inginerilor de clasa II $\frac{1}{2}$ din același număr.

Art. 37. Cadrul serviciului ordinar nu se poate modifica de cât prin decret și în limita creditelor acordate.

Cadru serviciilor detașate se fixează de către Ministerul de Lucrări Publice după trebuință.

Cadrul de neactivitate coprinde pe toți inginerii eșiți din activitate conform cu dispozițiile din prezenta lege.

Art. 38. Efectivul cadrului serviciului ordinar se fixează astfel: Numărul inspectorilor generali nu vor întrece $\frac{1}{2}$ din numărul inspectorilor divisionari.

Numărul inspectorilor divisionari nu poate trece peste $\frac{1}{2}$ din numărul inginerilor șefi clasa I.

Numărul inginerilor șefi clasa I nu poate întrece numărul inginerilor șefi clasa II-a.

Numărul inginerilor ordinari clasa I nu poate trece peste $\frac{1}{2}$ din numărul inginerilor ordinari clasa II, nici aceasta peste $\frac{1}{2}$ din efectivul total al cadrului.

TITLUL VI

Despre conductori.

Inlocuirea cuvintelor de „poduri și șosele” prin cele de „lucrări din corpul tehnic” s'a propus pentru a evita ori-ce confuziune, de oare-ce prezentul proiect de lege prevede organizarea întregului corp tehnic al Statului, iar nu organizarea numai a specialității de poduri și șosele.

Art. 38.— Conducătorii de „lucrări din corpul tehnic” se numesc de ministerul de lucrări publice prin decret regal.

Numărul de clase prevăzut în proiectul ministerului nu se pare societății suficient pentru a constitui un corp, care să atragă la dânsul, prin nădejdea de înaintare persoanele doritoare de a-și face cariera în acest corp.

Pentru aceste motive societatea exprimă dorința de a se adăoga un nou grad de conducători principali împărțit în două clase. Suprimarea clasei a. IV, este dorită de societate pentru aceleași motive, cari sunt invocate pentru suprimarea articolului 43.

In cât privește proporțiunea de păstrat între numărul conducătorilor compunind diferitele clase și grade, societatea crede că coeficienții propuși de dânsa dau satisfacere trebuințelor serviciului permițând tot-d'odată înaintarea mai repede a conducătorilor la începutul carierei lor dacă se va simți necesitatea de asemenea înaintări.

Art. 39.— Cadrele conducătorilor de lucrări se fixează astfel:

Conducători principali	cl. I
»	cl. II
Conducător	cl. I
»	cl. II
»	cl. III

Numărul conducătorilor principali nu poate fi mai mare de cât a cincea parte a numărului conducătorilor întregului corp.

Numărul conducătorilor de clasa I nu poate întrece a treia parte din numărul conducătorilor de același grad; iar numărul celor de clasa II două din 5 părți.

Societatea este de părere, că ar fi just să se prevadă pentru conducători, precum s'a prevădut pentru ingineri, cheltueli de biuro, de deplăsări etc., de oare ce și dânsii sunt chemați a face asemenea cheltueli în interesul serviciului.

Art. 40.— Onorariile anuale ale conducătorilor se fixează astfel:

Conducător principal	cl. I	— 6000
»	cl. II	— 4800
Conducător	cl. I	— 3600
»	cl. II	— 3000
»	cl. III	— 2400

Afară de aceste onorarii conducătorii primesc, cu titlu de despăgubire, o sumă anuală, care se va stabili prin regulamentul pentru aplicarea acestei legi și destinate a acoperi cheltuelile și locațiunile eventuale pentru birou, cheltueli de deplasare și alte cheltueli provenind din îndeplinirea serviciului

Pentru a asigura buna recrutare a corpului de conducători, societatea este de părere a nu se admite într'ânsul de cât persoanele care vor fi terminat cu succes, școala de conducători—desenatori a statului, sau școli similare din străinătate, sau

Art. 39.— Conducătorii de poduri și șosele se numesc de ministerul lucrărilor publice prin decret regal.

Numărul de clase prevăzut în proiectul ministerului nu se pare societății suficient pentru a constitui un corp, care să atragă la dânsul, prin nădejdea de înaintare persoanele doritoare de a-și face cariera în acest corp.

Pentru aceste motive societatea exprimă dorința de a se adăoga un nou grad de conducători principali împărțit în două clase. Suprimarea clasei a. IV, este dorită de societate pentru aceleași motive, cari sunt invocate pentru suprimarea articolului 43.

In cât privește proporțiunea de păstrat între numărul conducătorilor compunind diferitele clase și grade, societatea crede că coeficienții propuși de dânsa dau satisfacere trebuințelor serviciului permițând tot-d'odată înaintarea mai repede a conducătorilor la începutul carierei lor dacă se va simți necesitatea de asemenea înaintări.

Art. 40.— Cadrele conducătorilor de poduri și șosele se fixează astfel:

Conducători	cl. I
»	cl. II
»	cl. III
»	cl. IV

Numărul conducătorilor de class I nu poate fi mai mare de cât $\frac{1}{7}$ din numărul total al cadrelor; acela al conducătorilor de clasa II nu poate trece peste $\frac{1}{4}$ din totalul cadrelor; acela al conducătorilor de clasa III nu poate trece peste $\frac{1}{2}$ din numărul total al cadrelor. Numărul conducătorilor de clasa IV să fixează după trebuințele serviciilor și în limitele resurselor budgetare.

Art. 41.— Onorariile anuale ale conducătorilor se fixează astfel:

Conducător de cl. I	— 3600
»	cl. II — 3000
»	cl. III — 2400
»	cl. IV — 1800

aceia cari se vor supune unui examen după programa școlii de conductori a statului.

In cât privește stagiul între clase societatea este de părere că, între clasa III și clasa II și între clasa II și clasa I, stagiul de doi ani este suficient.

Art. 41.— Conducătorii de clasa III sunt luați dintre elevii eșiți din școala națională de poduri și șosele, secția conducătorilor său din școalele similare din străinătate.

Vor mai putea fi numiți conducătorii clasa III, aceia cari vor depune un examen, după programa școlii naționale de poduri și șosele, secția conducătorilor, înainte a unei comisiuni compusă din profesorii școlii.

Pentru a trece de la conductor clasa III la conductor clasa II și de la conductor clasa II la conductor clasa I, se va cere o vechime de 2 ani.

Pentru a trece de la conductor clasa I la conductor principal clasa II și de la conductor principal clasa II la conductor principal clasa I, se va cere o vechime de trei ani.

Societatea este de părere să se suprimă articolul 43, de oare-ce prin înființarea clasei a IV se deschide drumul până la clasa cea mai înaintată a corpului, persoanelor, cari vor avea o instrucție teoretică aproape nulă.

Conducătorii meniți a ridica planurile pe teren și a le desena, a supraveghia în de aproape lucrările concepute de inginer trebuie să aibă o instrucție teoretică suficientă, pentru a putea îndeplini această sarcină. Recrutarea clasei a IV în modul cum este prevăzut în prezentul articol nu presintă, după părerea Societății, o garanție de instrucție suficientă.

Se suprimă

Societatea crede că este necesar ca conducătorii cari pretind a intra în corpul de ingineri să fie supuși la un examen tot atât de serios, ca și inginerii cari es din școala de poduri și șosele, de oare-ce sunt meniți a ocupa aceleași funcțiuni

Art. 42.— Conducătorii începând de la gradul de conductor clasa I având vechimea de 2 ani vor putea deveni ingineri stagiaari, dacă vor trece un examen după programa Școlii de poduri și șosele, înainte a unei comisiuni compusă din profesorii ai școlii.

Art. 43.

Rămâne neschimbat.

Rămâne neschimbat.

Listele urmând a avea de basă aptitudinile arătate de conducători în executarea lucrărilor, Societatea crede că examenul preliminar prevăzut este inutil.

Art. 44. Lista conducătorilor admiși a concura se va întocmi de o comisiune de inspectori după titlurile candidaților.

Se suprimă.

Art. 45.

Rămâne neschimbat.

Se suprimă.

Art. 46.

Rămâne neschimbat.

Art. 47.

Rămâne neschimbat.

Motivul unei drepte și luminate judecăți invocat de noi la art. 25 pentru revocarea inginerilor il invocăm din nou pentru revocarea conducătorilor.

Art. 42.— Conducătorii de clasa III sunt luați dintre conducătorii de clasa IV, după un serviciu de 3 ani cel puțin în această clasă.

Conducătorii de clasa II sunt luați dintre conducătorii de clasa III după un serviciu de cel puțin trei ani în această clasă.

Conducătorii de clasa I sunt luați dintre conducătorii de clasa II după un serviciu de 3 ani cel puțin în această clasă.

Art. 43.— Până la complectarea cadrelor de conducători și indetularea serviciilor, elevii conducători, eșiți cu diplomă din școala națională de poduri și șosele, se vor admite în cadre cu gradul de conductor clasa III. Se va admite ca conducători de clasa IV, persoanele care, dovedind că au 21 ani impliniți și mai puțin de 30, vor putea justifica înainte a unei comisiuni de ingineri, că știe să citească, să scrie, să calculeze, să cubeze, să ridice planuri elementare și să le deseneze, și care vor fi servit cel puțin un an ca supranumerar în biurourile inginerului șef sau inspectorului divizionar.

Art. 44.— Conducătorii cari au 10 ani de serviciu activ de la data admiterei în corpul de conducători pot trece în corpul de ingineri în urma unui examen și concurs public.

Art. 45. A șasea parte din inginerii ce este a se admite în corpul tehnic în fie care an se va putea lua dintre conducătorii cari au isbutit la examenul prescris mai sus.

În cas de lipsă de conducători declarați admisibili, vacanțele se vor complecta cu candidații ingineri titrați.

Art. 46.— Lista conducătorilor admiși a concura se va întocmi de o comisiune de inspectori divizionari după titlurile candidaților și după rezultatul examenului preliminar care va avea loc în capitala județului unde residează.

Art. 47.— Concursul are loc în București înainte a unei comisiuni numite de ministerul lucrărilor publice.

Art. 48.— Clasarea candidaților se va face după ordinea de merit stabilită de rezultatul concursului.

Art. 49.— Compunerea comisiunii și materiile pentru examenul preliminar și pentru concurs se vor determina printr'un regulament de administrație publică.

Art. 50.— Toate dispozițiile relative la diversele pozițiuni și la concediu pentru ingineri sunt aplicabile și la conducători.

Art. 51.— Conducătorii sunt declarați demisionari, revocați sau trecuți în retragere prin decret regal.

Art. 48.— Revocarea unui conductor se va pronunța în baza propunerii ministrului lucrărilor publice, conform avisului unei comisii compusă din cinci ingineri șefi trași la sorți și după ce conductorul inculpat va fi fost ascultat în apărarea sa.

Art. 52.— Revocarea se pronunță în urma unui raport al inginerului șef al serviciului și în urma avisului inspectorului divizionar.

TITLUL VII

Dispoziții speciale

Societatea considerând că denumirea de inginer adoptată la art. 1, cuprinde toate specialitățile de ingineri și prin urmare și pe aceea de inginer de mine, este de părere că ar fi mai bine să se suprimă acest titlu, rămânând înțeles că inginerii de mine vor fi considerați ca făcând parte integrantă din cadrele corpului tehnic ca și cei-l'alți ingineri detașați.

Se suprimă

Se suprimă

Art. 53.— Ingerii de mine din serviciul monopolurilor Statului, cari vor fi indeplinit dispozițiunile de sub art. 4, 5 și 6 din prezenta lege, fac parte din corpul tehnic cadrele serviciilor detașate.

Art. 54.— Ei au toate drepturile și îndatoririle ce prezenta lege impune pentru inginerii din corpul tehnic, din cadrul serviciului ordinar.

TITLUL VIII

La art. 55. Societatea își exprimă dorința a se mai adăoga un ultim alineat, pentru a se asigura situațiunea inginerilor și conductorilor deveniți infirmi din cauza serviciului înainte de a avea drept la pensiuine.

Art. 49.

Rămâne neschimbat.

Ingerii și conductorii cari în urma infirmităților dobândite din cauza și în timpul serviciului vor fi în imposibilitate de a mai lucra, li se va regula dreptul la pensiuine conform art. 4 din legea de la 10 Maiu 1890.

Cei cari se vor găsi în aceste condițiuni fără de a avea un serviciu indeplinit de 10 ani vor fi dispensați de această obligațiune și pensiuinea le va fi comptată ca și cum termenul de 10 ani ar fi fost indeplinit.

La articolul 56, societatea și-a exprimat dorința a se mai adăoga un alineat pentru a repara prejudiciul adus mai multor ingineri, cari fiind transferați în diferite servicii ale statului ș'au perdut o parte din drepturile lor la pensiuine.

Art. 50.

Rămâne neschimbat.

Această dispozițiune se va aplica și pentru trecut membrilor corpului tehnic cari în decursul carierei lor au servit autorități având case speciale.

Art. 55.— Ingerii și conductorii vor fi supuși la reținerile prescrise de legea pentru pensiunile civile.

Ei dobândesc dreptul de pensiuine după dispozițiunile acelei legi, afară de acei din serviciul căilor ferate în exploatațiune cari vor regula dreptul lor la pensiuine după legea specială a acestui serviciu.

Art. 56.— Ingerii corpului tehnic al Statului trecând dintr'un serviciu într'altul care ar avea o deosebită casă de pensiuni, dâșii vor lăsa reținerile pentru pensiuine la casa aferentă serviciului unde și indeplinesc funcțiunile. Regularea dreptului la pensiuine se va face de casa la care s'au vârsat ultimele rețineri și după legea acestei case. Cele-l'alte case vor avea însă să suporte și ele o parte din pensiuinea acordată proporțional cu numărul anilor pentru cari au incasat reținerile.

TITLUL IX

[Dispozițiuni transitorii

Art. 51. Rămâne neschimbat

Art. 52. Rămâne neschimbat

Art. 57.— Prezenta lege se va pune în aplicație la 1 Aprilie 1894.

Art. 58.— Ingerii și conductorii care se vor primi în cadrele corpului tehnic de la votarea acestei legi și până la punerea ei în aplicație se vor admite conform cu dispozițiunile din prezenta lege.

Societatea a crezut util ca dispozițiunile transitorii să se desvolte mai mult, atât pentru a se regula de la început situațiunea unei mari părți a inginerilor actualmente în serviciul Direcțiunei C. F. R., cât și pentru a facilita reconstituirea corpului tehnic prin reintrarea în cadru a inginerilor cari au eșit din serviciul statului pentru a servi fic alto administrațiuni ale statului, fie județele, comunele, sau întreprinderile particulare.

Pe aceste considerațiuni a redijat următoarele articole :

Art. 53.— Inginerii și conductorii aflați în serviciul Ministerului lucrărilor publice sau al Direcțiunilor și serviciilor depinzând de el, cum sunt: căile ferate, serviciile hidraulice, serviciul studiilor și construcțiunilor, etc., precum și aceia aflați în serviciul județelor și comunelor, și cei detașați la promulgarea acestei legi și cari îndeplinesc condițiunile cerute de ea, vor fi numiți din nou în formele prevădute de ea ținându-se seamă atât de gradul ce au sau au avut în corpul de ingineri și conductori ai Ministerului lucrărilor publice, cât și de timpul de când se află în serviciu.

Gradul de elev inginer va fi asimilat cu gradul de inginer stagiar

O comisiune compusă din membrii Consiliului tehnic și de șefii diferitelor servicii actuale, numiți de minister va statorna gradele ce se pot conferi fie-căruia.

Art. 54.— Apuntamentele lor în cazul când ar fi superioare celor prevădute prin prezenta lege, vor rămâne cele fixate în budgetul exercițiului curgător până ce ei vor atinge prin înaintare clasa sau gradul corespunzător acestor apuntamente

Art. 55.— Se acordă un termen de șase luni inginerilor și conductorilor ce nu se găsesc în condițiunile prezentei legi pentru a-și regula pozițiunea, conform cu prescripțiunile sale.

Inginerii și conductorii cari până la această dată nu-și vor fi regulat pozițiunea vor fi considerați ca numiți provisoriu și vor putea fi înlocuiți, îndată ce Ministerul o va găsi cu cale.

Art. 56.— Inginerii foști în serviciul Statutului, al județelor sau comunelor și cari îndeplinesc condițiunile prevădute în prezenta lege, au dreptul a cere reinscrierea lor în corpul tehnic în timp de șase luni, până la complectarea cadrelor.

Anii serviți, ca inginer, la județe, comune sau alte autorități publice li se vor socoti, pentru stabilirea gradului de reintrare în cadre, ca serviciu regulat; iar pentru cel-l-alt timp vor fi considerați ca fiind foști în concediu nelimitat.

Cererile de reinscriere vor fi adresate Ministrului și examinate de consiliul tehnic, care în urmă le va trimite pe toate comisiunei prevădută la art. 53.

Art. 57.— Drepturile la pensiuine ale inginerilor foști în serviciu la autoritățile cari nu au făcut rețineri pentru pensiuine vor fi regulate conform legii pentru pensiuine a inginerilor plătiți din credite extraordinare.

Art. 58. Inginerii și conductorii străini aflați în serviciul la data promulgării prezentei legi și cari îndeplinesc condițiunile de admisibilitate prevădute în ea, vor fi înscriși în corpul din care fac parte de îndată ce vor fi dobândit dreptul de cetățenia Română, ținându-li-se seamă de timpul servit precum s'a dis la art. 53.

Ear drepturile la pensiuine li se vor regula ca la art. 57.

Rămâne neschimbat

Art. 59. Toate legile și regulamentele în vigoare și contracti cu dispozițiunile legii de față sunt și rămân abrogate.

Societatea și mai exprimă dorința ca funcțiunile ce se încredințează membrilor din corpul tehnic să fie în raport cu gradele ce ocupă în cadre; precum și de a vedea în corpul acestor legi definite atribuțiunile ca drepturi și datorii ale Inginerilor și Conductorilor atât din punctul de vedere tehnic cât și din acela al competenței juridice pentru poliția și conservarea lucrărilor.

